

Mijn Kosovo weekboek (Week 11: De Battle Group en sneeuw!)

Foto's van vorige week

*Discussie met de toekomstige
commandant van de Battle Group.*

*Luchtmachters onder elkaar,
en de rest kijkt er naar.*

'Joyeuse anniversaire'.

Grieks-Belgisch-Frans onderonsje.

Sainte Ambroise.

Een oefening op kaart.

Maan 14 Dec 09

Vandaag een eigenaardige e-mail moeten schrijven. Ik moest immers argumenteren waarom we tot eind januari en eventueel langer moeten blijven. Mijn twee collega's willen maar al te graag zo lang mogelijk blijven. Dat we tot eind januari zouden blijven spreekt voor zich. Dus waarom nog argumenten vinden? En natuurlijk moet ik terug mijn vertrek op het moment dat we voor de Belgische herontplooiing mogelijks logistieke middelen van andere naties nodig hebben, in vraag stellen. Dus tot op de dag van vandaag weet ik of ik met alle Belgen vertrek, ofwel tot midden februari blijf. De LMT zitten echter met een nog groter vraagteken. Vertrekken ze ook? Of blijven ze 3 maanden langer?

Vandaag is ook de tweede oefening in het kader naar de overgang naar een Battle Group (BG) van start gegaan. Het lijkt misschien een woordje verschil, maar het komt er in feite op neer dat alles veel kleiner wordt. Behalve het terrein en de bevolking natuurlijk. Mijn problemen, of beter uitdagingen, liggen op het Logistiek vlak. Eén ervan is het vereenvoudigen van het rapporteren. Immers compagnies hebben bijna geen Logistiekers en dus moet het aantal rapporten tot een noodzakelijk minimum gereduceerd worden. De uitdrukking 'minimum voldoende' ligt op mijn lippen, maar ik durf het niet gebruiken.

Aangezien de namiddag beloofd druk te worden, beslis ik om in de late ochtend naar Pristina te gaan om met het HK¹ te gaan spreken en de NCC² uit te zwaaien. De Logistiekers in het HK (de J4) opnieuw over LOGFAS³ aangepakt. Deze software moet zeer snel op het niveau van de compagnie/NSE⁴ geïnstalleerd kunnen worden, anders missen we de boot. En zij moeten aan de kar duwen. De nieuwe Amerikaanse majoor volgt mijn redenering en belooft zijn uiterste best te doen. Hopelijk krijgt hij het voor elkaar. Het is ongelooflijk hoe moeilijk het is om iets eenvoudig voor elkaar te krijgen. Steeds worden er stokken in de spreekwoordelijke wielen geduwd. Maar ik ga vooruit!

Na de rest van de J4 bezocht te hebben en opnieuw de chef over LOGFAS aangesproken, ga ik naar mijn lunchafspraak met de NCC. De oude en de nieuwe. Nog een beetje over de operatie in Kosovo gesproken en geklaagd over het weinig nieuws van Brussel die we ontvangen. Zoals iedere staf moeten wij snel antwoord leveren, maar informatiedoorstroming naar beneden is er amper. Eigenlijk, is die er niet.

Op tijd terug voor de inleidende vergadering over de BG. De dienstdoende commandant wou zijn ideeën over het verloop van de oefening uitleggen. Daarin verneem ik dat de Grieken niet zullen deelnemen. Blijkbaar zijn ze allemaal terug in Griekenland. Als je weet dat het hoofddoel van deze oefening het trainen van hen was, dan begin je vragen te stellen. Er is zelfs niet geweten wanneer ze het HQ zullen komen versterken. Oei, als het een beetje tegen valt, zal ik in het begin van

¹ HK = Hoofdkwartier, in het Engels HQ = Headquarters

² NCC = National Contingency Commander, hoogste officier van een natie die in het HK Pristina werkzaam is.

³ LOGFAS = Software voor Logistiek door NATO ontwikkeld en te weinig gebruikt.

⁴ NSE = National Support Element, ondersteunend detachement dat puur nationaal is.

januari hier als enige Logistieke Officier zitten. In feite is dit al een beetje zo, want de Marokkaanse productie is, zoals de temperatuur hier, onder het vriespunt. Toch gaan we door met de oefening. Leren wat we kunnen leren?

In de late namiddag krijgen we van de COS te horen dat er een rapport voor het einde van het mandaat opgesteld moet worden en dit voor het Franse ministerie van Defensie. Dit is een Frans rapport, maar raad eens wie er toch een stuk moet schrijven? Jawel, ikke. Over personeel en Logistiek. Toen er later een kolonel fijntjes opmerkte dat ik toch een stukje voor een puur Frans rapport moest schrijven, antwoordde ik hem dat ze me waarschijnlijk al een beetje als Fransman beschouwen.

Vandaag op vraag van de COS de evaluatie van mijn Marokkaanse officier herschreven. Verbeterd dat is. Een zeer moeilijke taak, want ik mag niet eerlijk zijn. Toch iets opgestuurd waar ik mee kan leven. Maar ook niet meer.

Tijdens het werken aan de wegenkaart bemerkte ik vorige zaterdag dat mijn PC heel traag was. Vandaag zijn ze langs gekomen om het ding op een softwarematige wijze volledig op te kuisen en te versnellen. Je kan hier als gebruiker niet veel met je PC doen, dus een opkuisbeurt is af en toe wel nodig. Nadien werkte het ding weer naar behoren.

In het kader van de oefening moeten we ook onze rapporten aanpassen. Immers we hebben de rapporten zo gemaakt dat de lijnen die een eenheid moet invullen vrij komen van zodra ze de naam van hun eenheid invullen. Een optie die hun leven vergemakkelijkt, maar we moeten het natuurlijk bij iedere verandering aanpassen.

Na de werkdag heb ik mijn commentaren op het auditverslag van DG HR neergeschreven en via Skype met Olivier overeengekomen dat we zo onze informatie zullen uitwisselen.

Dins 15 Dec 09

In de ochtend een briefing van de Key Leaders bijgewoond. 'Key Leaders' zijn toekomstige stafofficieren van het KFOR HK die een rondleiding in gans Kosovo krijgen. Een kwestie van hen minstens een maal een volledig overzicht te geven.

Daarna onze wekelijkse vergadering met de sectie. Over koetjes en kalfjes, en over wat we deze week moeten doen. Na de vergadering gaan lopen. Het was koud en er stond veel wind. Afzien dus!

Tijdens het middagmaal zitten, eerder toevallig, alle bewoners van het Belgisch Huis samen. Helga steekt van wal over de problemen door het niet naleven van een aantal basisregels: uitkuisen douche, spoelen wasbak, slaan met de deuren, katten voeren, ... Blijkbaar zijn er een paar mensen die niet gewoon zijn om in groep samen te leven en zich daaraan aan te passen. Tja, elementaire 'beleefdheid'. De verstandhouding met de vorige medebewoners was stukken beter.

Beetje bij beetje vinden we de verantwoordelijke voor het doorgeven van de rapporten. Een Battle Group spreekt immers rechtstreeks tot de compagnies. Het

niveau bataljon is er niet meer. De dienstdoende COS stuurt me 2 vragen die ik onmiddellijk kan beantwoorden. Immers dat zijn twee problemen waar ik al over nagedacht heb en waarvoor al een oplossing bedacht is. Het werken met NSE is anders, maar te doen. Wel leg ik mijn bezorgdheid over de onderlinge omwisselbaarheid en het verdwijnen van het Deens Falcon Team uit.

In de namiddag geprobeerd een gesprek met de Marokkaan aan te knopen. Hij was na 4 maanden gewoon moe en had een examen af te leggen. Ik kan niet tot hem doordringen. Hij beseft niet dat hij van mentaliteit moet veranderen. Nu kan ik zelf alles aan, dat is in feite wat ik nu al een tijdje doe. Gelukkig is Albert er zodat ik van het rapporteringsdeel me geen zier moet aantrekken. Maar in de Battle Group is zoiets fataal. Ik probeer hem dat nog voor zijn vertrek in te lepelen. Maar veel kans op slagen geef ik me niet. Indien me dat niet lukt, zit er maar één ding op ...

Vanavond een uitspatting. Er staat een Nordic feest op het programma en de Denen hebben gezworen dat er geen groen op tafel zal komen. Alleen vlees! Maar eerst een kleine bijeenkomst bij de Deense logistiekers. Daarna naar de grote sportzaal voor het feestmaal. We kregen plastic bestek om te eten, maar kip en ribbetjes eet je best met je handen. Het plastic werd snel overboord gegooid.

Ha, wat is dat? Buiten begint het te sneeuwen. Eindelijk!

Ik zat aan tafel met o.a. de Deense officieren operatie. Ik hoorde in hun Deens gesprek twee woorden 'S4' (zoals in het Nederlands) en 'LOGCON'. Genoeg om te weten waarover het gesprek ging. Trouwens als je het Deens leest, dan kan je het een beetje snappen. Hen een uitleg gegeven dat Logistiek niet met orders werkt, maar gewoon tot stand komt door samen te werken. Ze keken me nogal raar aan. Tja, ieder zijn wereld.

Hoewel het beloofde een lange avond te worden, viel het feesten na het vertrek van de generaal ineens stil. Gedaan feest. Ik was veel vroeger dan gepland terug in het kamp. Jammer genoeg geen internet, dus geen Skype.

Woe 16 Dec 09:

Plots stonden er veel Grieken in mijn bureau. De oude LNO van de Grieken vertelde me dat zijn korpscommandant begreep dat ik veel werk had en dus besloten had om me een extra versterking te sturen. Ik weet nog altijd niet of dat een grap of echt was. Hij bracht de nieuwe S1 ID CARDS met zich mee. Ik had om één of andere reden een man verwacht, maar het was (weer) een vrouw. En ze mag er wezen! Althans dat was de commentaar later op de dag, want ik kreeg plots veel Fransen op bezoek om me goedendag te zeggen. Aangezien we hier niet op gerekend hadden en de huidige S1 ploeg niet aanwezig was, heb ik haar wegwijs in haar nieuwe job moeten maken. Gelukkig weet ik door de gebeurtenissen van de voorbije weken goed wat deze taak inhoudt. Ze was er in ieder geval blij mee, want tijdens haar week training in Frankrijk had ze blijkbaar alleen maar e-mails moeten beantwoorden.

Maar er waren nog Grieken. Albert probeerde met veel geduld zijn Griekse tegenhanger het LOGFAS systeem uit te leggen. Albert herhaalde nadien een aantal

keren dat hij toch ook de cursus gevolgd had. De koffiebreak is op een Belgo-Grieks onderonsje uitgedraaid.

Een vraag van de Denen naar een grote kraan gebruik ik als test voor de werking met NSE. Het lijkt een woordspeling, ik schrijf geen uitvoeringsorder, maar een 'Request For Support'. En het werkt beter dan ik hoopte. Zo goed zelfs dat het CSS bataljon geen order meer vraagt.

De COS vraagt me een lijst van alle Marokkanen in het hoofdkwartier op te maken. Ik stuur de vraag door naar den onze. Dit moet hij toch wel kunnen. Later blijkt zijn lijst niet echt te kloppen en moet ik dus verbeteringen aanbrengen.

Er rolt ook een voorstel voor een Belgisch Kerstfeest in Belvédère binnen. Onze reactie is eensluidend: nee. We hebben geen band met de ploeg in Belvédère en zien ons eerder met de Fransen hier in Novo Selo Kerst vieren.

Vandaag was er dus ook niet veel te beleven. Help! Waar blijft de actie?

's Avonds krijg ik een onverwachte oproep via Skype. Ma belt. Joepie!

Don 17 Dec 09

Ik geraak steeds moeilijker uit mijn bed. Wintermoeheid? Of gebrek aan actie? Vandaag 15 min later uit mijn bed gerold. Het is ijskoud in mijn kamer. Ik zal in het vervolg mijn verwarming moeten opzetten, anders zullen er nachtelijke ijskegels in mijn kamer groeien.

De COS loopt verveeld rond. Door de oefening heeft hij niets te doen en zoekt hij een beetje werk. De nieuwe procedure met de NSE loopt goed. De Griekse S1 valt in de smaak, bij de anderen! Ik moet wel toegeven dat ze vooruit wil. Een ander kaliber dan de huidige Franse chef.

Geen actie, dus maar op zoek naar. Op weg naar kamp Nothing Hill komen we bergen met bevroren toppen tegen. Geen sneeuw, maar bevroren toppen. Jammer, maar ik heb mijn fototoestel niet bij. Echt jammer, want het is een zeer mooi zicht.

Het bezoek aan de Turken in Nothing Hill valt zeer goed mee. Onze gids, een jonge luitenant, doet zijn uiterste best om een goed beeld van zijn eenheid te verkopen. En het lukt hem aardig. Na de rondleiding, in hun mess gaan eten. Daarna terug richting Novo Selo vertrokken.

Onderweg even, het is uiteindelijk een paar uur geworden, bij de Grieken gestopt. Voor hun probleem met LOGFAS. Omdat we dachten dat hun programma verkeerd geïnstalleerd was, waren we van plan om weg te gaan. We zoeken immers al weken naar een installatie CD. Tot plots de Griekse S4 een CD uit zijn bureau toverde. En ja, we hebben er één gevonden! Die nog blijkt te werken ook. Eindelijk. Probleem opgelost en CD meegenomen. Nu kunnen we het programma op niveau compagnie installeren.

Juist vandaag krijg ik een e-mail van J4 dat het probleem LOGFAS voor compagnies op dit moment niet op te lossen is. Het zal weken, zo niet maanden duren vooraleer

dit mogelijk zal zijn. Ik beslis te wachten totdat wij het programma bij de meesten geïnstalleerd hebben om hierop te antwoorden. Weten ze in Pristina wel wat er in het theater gebeurt?

De Marokkaan heeft weer de plak gemist. Ik had hem een simpele opdracht gegeven en hem bijna de pap in de mond gelepeld. En toch maakt hij een checklist die totaal nutteloos is. Is hij echt zo ... of doet hij alsof?

Op het einde van de namiddag nog een vergadering voor de oefening van morgen. De wegen zijn allemaal rood gezet en dit vanwege de verse sneeuw die uit de lucht valt.

De dag afgesloten met een glas Champagne ter gelegenheid van de verjaardag van een Franse kolonel. Verder een glas warme chocomelk gaan drinken met de medische ploeg. En dat terwijl het sneeuwt! Veel sneeuw. Eindelijk!

Terug in mijn kamer bemerk ik dat het zeer koud is. Mijn venster staat nog open en de verwarming is niet aangezet. Koude kamer, koud bed.

Ik moet echt gaan schrijven aan mijn weekboek.

Vrij 18 Dec 09

Terug moeilijk uit bed. Direct de verwarming aangezet. Koud! Koud!

Buiten ligt er veel sneeuw! Joepie!

De laatste dag van de oefening naar een Battle Groep. Logistiek wordt nu op het tactisch vlak gespeeld. Helemaal anders dan op het niveau dat ik stilletjes aan gewoon ben. Zeer leerrijk. Onze Marokkaan vindt weer van alles om niets te doen. Hij ziet alles negatief in en wil niet vooruit. Hoe kun je zo leven? Werken in ieder geval niet.

De oefening toont duidelijk de nood aan een multinationale eenheid voor snelle reactie aan. Het opzetten van een ad hoc bevoorradingskonvooi neemt gewoonweg te veel tijd in beslag. Ik zal de chefs moeten overtuigen, maar daar ben ik al mee bezig. Lobbywerk.

Vandaag verhuis de S1-vrouwenploeg naar boven. Zij zijn de eersten die dit moeten doen. Volgende week volgen wij. En zoals het de ploeg past, krijgen zij veel hulp van de mannen in het gebouw. Ik heb het gevoel dat wij alleen zullen moeten verhuizen en niet op extra hulp zullen kunnen rekenen.

Tegen de middag krijg ik een telefoontje van de TOC⁵ met de vraag of ik naar boven kan komen voor het oplossen van een Logistiek probleem. Tiens, ik had de Marokkaan toch naar boven gestuurd? Hij is er niet. Geen probleem, ik kan het incident oplossen en tegelijkertijd de aanwezige kolonels overtuigen dat er een noodzaak aan een snel reactieteam is.

Na de oefening volgen een debriefing over de oefening van deze morgen, een briefing over iets dat ik vergeten ben, en daarna een debriefing over de ganse week. Genoeg om niet meer te weten waarover alles gaat.

De week wordt afgesloten met een drink. Eigenlijk een zelf betaalde drink. Tijdens de discussie krijg ik te horen dat ik aan het Falcon Team op het niveau BG moet beginnen. Ja! Saving the Falcon!

Na de drink, in mijn eentje gaan eten. En dan een beetje, maar veel te weinig geschreven. En zondag kan ik niet, want dan zijn we de ganse dag op tocht.

Deze namiddag zijn Calle en de 4 kinderen naar Semmerzake getrokken voor de opname van het programma Volt. In deze aflevering kookt onze Minister De Crem voor een aantal families van militairen in operatie. Het was blijkbaar een leuke activiteit. De uitzending heeft plaats op 30 december. Kijken.

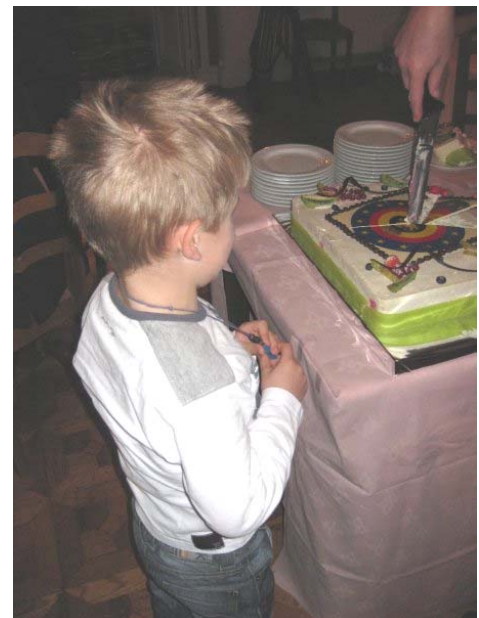
⁵ TOC = Tactical Operation Center – zenuwcentrum voor het dagelijks leiden van de operaties.

Leuk zo bediend worden.

Amber tafelt gezellig met Minister De Crem.

Waar is het grootste stuk?

Zat 19 Dec 09

Ondanks vroeg in bed gekropen te hebben, lukt het opstaan me niet echt. Het gesprek van Calle met de MOD⁶ is blijkbaar niet goed bevallen, want deze morgen krijg ik het bericht dat noch de Eerste Minister, noch de MOD naar Kosovo komen. Allez, de mannen in Belvédère zullen het iets gemakkelijker hebben. Er is nog steeds geen nieuws voor de LMT. Sommigen worden er nerveus van.

⁶ MOD = Minister Of Defense

In mijn luttele dode momenten bereid ik mijn verhuis voor. Alle affiches van de muren halen. Alles bijeenpakken.

In mijn mailbox zit er een vraag van de ASIA, de Franse kolonel voor de logistieke ondersteuning, om een vergadering te plannen met als onderwerp de organisatie van de multinationale logistiek in de BG. Het moment om het Falcon Team op poten te zetten. De Denen zijn er klaar voor.

Tot mijn frustratie moet ik vernemen dat een SOP annuleren moeilijker is dan het blijkt. Verkeerd document. Verkeerde handtekening. Ik heb geen zin om de procedure opnieuw te starten. 2 maal is genoeg. Dan maar een Belgische oplossing. En die werkt!

De COS wil kost wat kost een foto van de staf in de sneeuw. Hij typeert de ploeg immers als het wintermandaat en daar hoort sneeuw bij. Vanmiddag is het moment. Het resultaat is best leuk.

De groepsfoto van het hoofdkwartier MNTF - het wintermandaat.

Opdracht: waar sta ik?

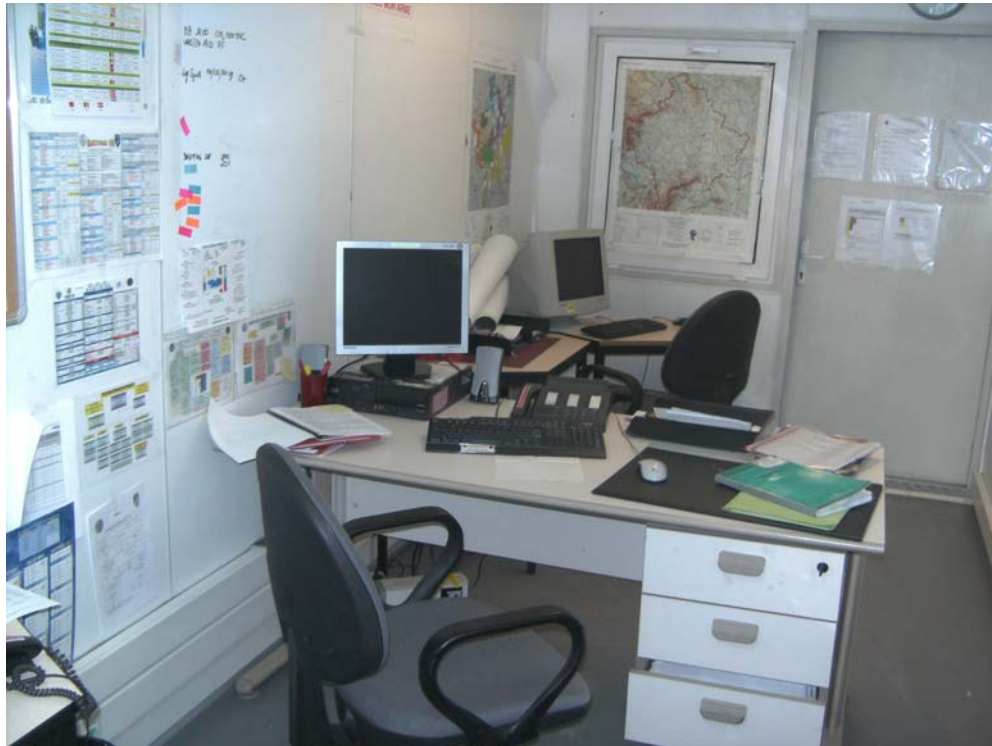
Na de fotosessie, die uitliep in een sneeuwballengegooi, zijn Albert en ik gaan lopen. In de verse sneeuw. Mijn eerste keer. Het lijkt op lopen op half-nat zand. Andere spieren aan het werk. Vier toeren afzien. Maar we hebben weer sport gedaan.

Door de toestand van de wegen beslissen we om morgen niet naar het Westen te trekken. Veel te gevaarlijk en te veel risico op een accident.

Tijdens de update briefing aan de generaal mijn visie op de vermindering van de staf gepresenteerd. Blijkbaar maakte het indruk op de generaal, want hij wou direct mijn slides. Niet alleen bij hem, want iedereen bewoog zich om de slides goed te kunnen

bekijken. Ook de COS was tevreden. In ieder geval heb ik een paar geruchten uit de wereld geholpen.

's Avonds naar de bar getrokken om als enig niet-Fransman een pint te gaan drinken. En de dag was weer voorbij.

Mijn werkstek (hoewel ik er niet veel ben, want ik loop zoals gewoonlijk veel rond).

Als klein extraatje een foto van mijn bureau. Ik heb al een aantal kaarten van de muur gehaald (bemerkt de rollen tussen de 2 PC) als voorbereiding van mijn verhuis volgende week. De 2 PC zijn nodig omdat ik op 2 netwerken zit. Eén Mission Secret netwerk voor contact met het hoofdkwartier in Pristina en een ander voor het Frans netwerk in het Task Force hoofdkwartier. Om dezelfde reden zijn er ook twee telefoons.

Zon 20 Dec 09: Een dagje in NOVO SELO

Voor de eerste keer echt uitgeslapen. Het was 10 uur toen de dienstGSM me wakte. Ik weet nog altijd niet wie er gebeld heeft, want mijn GSM viel uit op het moment dat ik wilde opnemen.

Ik kon uitslapen want we konden toch niet weg vanwege de vele sneeuw en de slechte toestand van de wegen. Een aantal compagnies hebben gewoonweg hun patrouilles stopgezet. Een verstandige keuze! Veel te veel kans op accidenten.

In de voormiddag geSkyped met Seighin. Dat was lang geleden. Hij was verwonderd dat ik er vrijdag niet bij was. Er ging alleen een foto van mij. Ik heb geprobeerd hem uit te leggen dat Kosovo nogal ver is om even af te komen. Hij klonk toch een beetje teleurgesteld.

Blijkbaar ligt er ook sneeuw in België. De foto's van ons huis en de straat spreken voor zich. Zal ik een Witte Kerst in België missen?

De rest van de voormiddag gebruikt om mijn weekboek bij te schrijven. Ik moet dit nog steeds iedere zondag doen. Tijdens de week vind ik niet echt de motivatie. Er wacht een ongeduldig publiek op de wekelijkse post, zodoende moet ik op zondag mijn schade inhalen.

Na een kort bezoek aan mijn bureau om een order voor het gebruik van sneeuwtractoren te schrijven, begin ik aan het kuisen van mijn kamer. Deze keer grondiger dan de weken ervoor. Daarna terug met de Calle en de kinderen geSkyped. Het was intussen al enkele dagen geleden. De resultaten van de rapporten vielen bij alle drie zeer goed mee. Allez, daar hebben ze me blijkbaar ook niet meer voor nodig. Ook het minder goed nieuws van een scheiding van een van mijn promogenoten vernomen.

Nu nog gaan eten en we kunnen weer aan een nieuwe week ik het Noorden van Kosovo beginnen. En misschien, waarschijnlijk, een Witte Kerst. Er ligt intussen 14 cm sneeuw!

Hoesy

*'How are we doing?
'As usual.'
'That bad!?'
Captain Solo and Luke Skywalker in 'The Return of the Jedi' (Star Wars)*

Een ondergesneeuwd paradeplein.

Sneeuw en het hoofdkwartier.

Onze visvijver.

Het terras. Eens meten hoe veel sneeuw er gevallen is.